

Зостанься на цілу ніч

Дмитро Павличко

Зостанься на цілу ніч!
І я зоставсь до ранку...
Над раном сонця ждав,
І відхилив фіранку
Для перших променів,
Та сонце не зійшло,
Стояла ніч навкруг,
Чорніло неба тло...

І я сказав: "Це ти,
Моя кохана доле,
Зробила так, щоб ніч
Не скінчилась ніколи,
Та пожалій мене,
Дай мені трохи сонця,
Як ждеш, аби я був
За мужа й охоронця!"
А ти сміялася:
"Не дам тобі й краплини,
Зостався ти на ніч,
То ж ніч тебе поглине;
Платити за кохання
Потрібно сонцем, друже,
А хто ти там – чи муж,
Чи сторож мій – байдуже!"